

Wpływ przezczaszkowej stymulacji prądem stałym na wybrane funkcje poznawcze
pacjentek hospitalizowanych z powodu jadłowstrętu psychicznego
-wyniki wstępne randomizowanego badania z podwójnie ślełą próbą

Paweł Szewczyk^{1*}, Natalia Kajka¹, Zuzanna Rząd¹, Joanna Rog², Jakub Patyk³,
Maksymilian Seweryn³ Hanna Karakuła-Juchnowicz¹

1. I Klinika Psychiatrii, Psychoterapii i Wczesnej Interwencji, Uniwersytet Medyczny w Lublinie
2. Pracownia Badania Metabolizmu Człowieka, Instytut Nauk o Żywieniu Człowieka, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Warszawa
3. Studenckie Koło Naukowe przy I Klinice Psychiatrii, Psychoterapii i Wczesnej Interwencji, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, Lublin

Wstęp: Jadłowstręt psychiczny (*anorexia nervosa*, AN) ma złożoną etiologię, a jego terapia wymaga zaangażowania wielu specjalistów ze względu na liczne konsekwencje zdrowotne, psychologiczne i społeczne. Osoby z AN mają gorsze funkcjonowanie neuropsychologiczne, szczególnie w zakresie pamięci i orientacji wzrokowo-przestrzennej w porównaniu z osobami zdrowymi. Podejście terapeutyczne w AN, które pozwoli na powrót do pełnego zdrowia, powinno uwzględniać metody poprawiające funkcjonowanie poznawcze.

Celem pracy była ocena wpływu przezczaszkowej stymulacji prądem stałym (tDCS) na uwagę i funkcje wykonawcze oraz na objawy zaburzeń odżywiania w grupie pacjentek z AN.

Metody: W randomizowanym badaniu klinicznym podwójnie zaślepionym wzięło udział 15 hospitalizowanych pacjentek w wieku 13-25 lat ze wskaźnikiem masy ciała (BMI) ≤ 17.5 kg/m². Uczestniczki podzielone na grupy interwencyjną (active, A; n=9) i placebo (sham, S; n=6) odbyły 30 sesji stymulacji tDCS urządzeniem Soterix 1x1 tDCS mini-CT LTE w okresie 3 tygodni. Do oceny funkcji poznawczych wykorzystano kwestionariusz CTT-1 i CTT-2 oraz do oceny nasilenia zaburzeń odżywiania został wykorzystany kwestionariusz EAT-26.

Wyniki: Po interwencji, w grupie A wykazano zmniejszenie czasu niezbędnego do zakończenia obydwu wersji testu ($p=0.046$ dla CTT-1 i $p=0.03$ dla CTT-2). W grupie S, nie obserwowano redukcji czasu dla żadnej z wersji testu ($p>0.05$). Wykazano różnicę między pierwszym ($x=44,8$, $SD=16,49$) a drugim pomiarem ($x=23,22$, $SD=17,88$) w skali EAT-26 w grupie aktywnej ($p<0,04$), wskazującą na znaczną poprawę, podczas gdy podobna zmiana nie została zaobserwowana w grupie kontrolnej.

Wnioski: Przechczaszkowa stymulacja prądem stałym może wpływać korzystnie na poziom koncentracji uwagi, długość jej utrzymania oraz sekwencjonowanie informacji oraz

zmniejszenie nasilenia objawów zaburzeń odżywiania. Trzeba wziąć pod uwagę ryzyko zaistnienia procesu uczenia się testu, który mógł wpłynąć na osiągnięte wyniki oraz małej liczby osób badanych w grupie kontrolnej. Konieczne jest kontynuowanie prowadzenia badań aby potwierdzić wstępne wyniki.

Słowa klucze: *anorexia nervosa, tDCS, funkcje poznawcze, randomizowane badanie kliniczne*